

Prøve i Missionsmarkens Sprog, at de kommer til at kunne faa præstelig Virksomhed eller Virksomhed af lignende Art som Præsters, og der er Tale om de 5 Aars præstelige Virksomhed. I den Henseende kommer de til at staa lige med de under Nr. 3 nævnte.

Det ærede Medlem, Hr. Povlsen, mente, at det var lidt betænkeligt at gennemføre den i § 3 foreslaaede Adgang for teologiske Kandidater til at træde ind i Folkekirken Tjeneste med fuld Anciennetet for de Aar, hvori de havde udøvet Virksomhed af den Art, som omtales i Lønningslovens § 18, 3die—4de Stykke; thi de, der i Fjor var indgaaet med lignende Virksomhed bag sig, vilde da kunne beklage sig. Jeg ser ikke, at der er nogen særlig Grund til en saadan Beklagelse; thi det er ganske ekstraordinære Forhold, der gør, at man gaar ind paa at give denne Begunstigelse, om det skal kaldes saaledes. Og dernæst ser jeg ikke, at Forholdet vilde blive anderledes, hvis man fulgte Lønningsudvalgets Henstilling om; at det hele skulde ordnes paa Finansloven. Lønningsudvalget har indstillet, at Ministeren kunde faa ordnet Forholdet for disse Mænds Vedkommende ved Finansloven, saaledes at deres Anciennetet blev beregnet ganske paa samme Maade ved Anmærkninger paa Finansloven. Hvis Ministeren gør det, vil ganske de samme Beklagelser kunne fremkomme fra Folk, der er ansatte tidligere og har en lignende Virksomhed bag sig. Men Grunden til, at jeg her har foreslaaet det som en almindelig Bestemmelse, gældende for indeværende Finansaar, er ganske simpelt den, at Finansloven er vedtaget; og da det gælder om at faa saa mange som muligt af den Art Ansøgere til at melde sig, er det rimeligt, synes mig, at Rigsdagen giver Ministeren en almindelig Bemyndigelse — det kommer vel neppe til at gælde mere end en halv Snes Personer, antager jeg — til at fastsætte deres Anciennetet paa anden Maade. Jeg kan heller ikke tro, da Lønningsudvalget netop har henvist til Fremgangsmaaden med Finansloven, at det kan vække større Strid paa Rigsdagen, at man gaar den Vej, jeg her har foreslaaet. Det er kun Formen, der er forskellig, i Realiteten bliver det ganske det samme.

Vedrørende dette Anciennetetsspørgsmaal maa jeg, naar det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen spurgte, om det kunde forstaaes saaledes, at Sekretærer i Foreningen K. F. U. M. — og K. vel ogsaa — var med her; sige, at jeg kan ikke

forstaa det saaledes. Naar Lønningsloven har nævnt ganske bestemte Tilfælde i de to nævnte Stykker, saa tror jeg ikke, man kan komme derudover; hvis der derfor kommer det Tilfælde, at en Sekretær eller Generalsekretær i K. F. U. M. søger Ansættelse og vil have sin Tjeneste i K. F. U. M. regnet med til sin Anciennetet, maa vedkommende Minister efter mit Skøn gaa til Rigsdagen med dette og faa det særlig afgjort paa Finansloven paa den Maade, Lønningsudvalget har anvist. Jeg kan ikke finde, at man uden videre kan regne et saadant Tilfælde med ind under Lønningslovens § 18, 3die og 4de Stykke, det gaar ikke. Men jeg for mit Vedkommende vilde finde det rimeligt, om et saadant Tilfælde kommer til at foreligge, da at gaa til Rigsdagen og faa den til at anerkende et saadant Arbejde, som er gjort i K. F. U. M., paa den Maade, at man gav en Anciennetet derfor, og jeg tror heller ikke, Rigsdagen vilde vægre sig derved.

Jeg kommer nu til § 2, som der særlig har været gjort Bemærkninger om, nemlig baade om Præsteløftet og om Afstemningen i Menighedsraadet og Menigheden angaaende Adgangen til Embede for saadanne, som ikke har teologisk Eksamen eller ikke er akademisk uddannede. Hvad det sidste angaar, ser jeg ikke, at det ærede Medlem, Hr. Povlsen, har nogen Ret til at beklage sig over det, som her er foreslaaet; thi jeg finder, at naar en saadan Mand, der ikke har akademisk Uddannelse, skal antages i en Menighed som dens Præst, vil det være højst ønskeligt, at han virkelig har fornøden Tilslutning i Menigheden, og at dette tilkendegives enten ved, at Menighedens Repræsentation, som Menighedsraadene nu en Gang er — enten det ærede Medlem synes om det eller ej —, altsaa Menighedsraadet, enstemmigt indstiller ham, eller at, hvis en saadan Enstemmighed ikke foreligger, der da af Vælgerne til Menighedsraadene afholdes et Møde og disse ved Afstemning med $\frac{3}{4}$ Majoritet af de afgivne Stemmer giver til Kende, at de ønsker vedkommende ansat som Præst. Jeg tror, at det er et forsvarligt Forslag, jeg her har stillet, og at Menighederne i Virkeligheden vil sætte Pris derpaa, og jeg kan ikke ønske, at man gaar anden Vej end den, der her er foreslaaet i saa Henseende. Rigsdagen har baade i 1903 og senere sluttet sig til, at Menighedsraadene skal være Menighedernes Repræsentation, og at det er Vælgerne til Menighedsraadene, som har det afgørende Ord at sige, og Vælger til Me-